

РЕШЕНИЕ

№ 13293

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **4668** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. В. С. – М. с ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“, ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място], [улица], вх. В, ет. 5, ап. 49, чрез адв. Г. И., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица]I, № 8, , ет. 1, ап. 2, срещу Ревизионен акт № Р – 220022190006280 – 091 – 001/30. 08. 2022 г., издаден от Г. И. М., възложил ревизията и А. А. Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е изменен и потвърден с Решение № 88/19. 01. 2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт, в частта, в която е предмет на съдебен контрол са установени задължения по ЗДДС за различни данъчни периоди от 2013 г. до 2017г. и по ЗДДФЛ за периоди от 2013 г. до 2016 г. в размер общо на 14 460.30 лева главница и 9 289.67 лева лихви.

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт в оспорената част като незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Правят се възражения, че няма реално осъществени доставки от „Болкан едвъртайзинг енд дистрибушън“ ООД по издадените от дружеството 295 фактури, съответно не следва да се осчетоводят приходи от последващи продажби на стоки по тези фактури, нито да се начислява ДДС. Оспорва определянето на данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ по реда на чл.122 от ДОПК. В хода по същество на делото доводите се поддържат от адв.И.. Направено е възражение за изтекла абсолютна погасителна давност.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрисконсулт М., прави искане за постановяване на решение, с което да се отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа фактическите установявания и правните изводи от

решението на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С.. Счита, че възражението за давност е неоснователно. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22002219006280-020-001 / 27.09.2019, изменяна със Заповеди Р-22002219006280-020-002 / 17.02.2022, Р-22002219006280-020-003 / 20.06.2022, спирана със Заповеди Р-22002219006280-023-001 / 22.11.2019, Р-22002219006280-023-002 / 07.03.2022, възобновявана със Заповеди Р-22002219006280-143-001 / 30.11.2021, Р-22002219006280-143-002 / 08.06.2022, издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощен със Заповед № РД – 01 – 818/10. 05. 2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. е възложена ревизия на В. В. С. – М. с ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ за установяване на задължения по ЗДДФЛ и ЗДДС за различни данъчни периоди от 01. 01. 2013 г. до 31. 10. 2017 г., посочени в ЗВР.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р – 22002219006280 -092-001/03. 08. 2022 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р – 220022190006280 – 091 – 001/30. 08. 2022 г., издаден от Г. И. М., възложил ревизията и А. А. Н., ръководител на ревизията. С него са установени задължения на жалбоподателката за довносяне общо в размер на 90 096.21 лева, от които ДДС в размер на 52608.18 лева, лихви ДДС в размер на 33 030.28 лева, данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 1 609.66 лева, лихви в размер на 1 081.13 лева и годишен и авансов доход за доходи от дейност като ЕТ в размер на 1 116.18 лева и лихви в размер на 650.78 лева.

С Решение № 88/19. 01. 2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. ревизионният акт е отменен в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди 01. 01. 2013 г. – 31.07.2013 г., 01.11.2013г. до 30.11.2013г., от 01.03.2015 г. до 31.03.2015г. и от 01.09.2017 г. до 31. 10.2017 г., ведно със съответните лихви, също и в частта на установени лихви по ЗДДС за данъчен период 01.01.2014 г. до 31.01.2014г., както и в частта на установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходи от дейност като ЕТ за периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2014 г., ведно със съответните лихви. Ревизионният акт е изменен в частта на установените задължения за ДДС, главница и лихви за данъчни периоди 08.2013г., 09.2013г., за периодите от 01.02.2014 г. до 31.12.2014г., за периодите 01.2015 г. , 02.2015г., за периодите от 01. 04. 2015 г. до 31. 12. 2015 г., за периодите от 01. 01. 2016 г. до 31. 12. 2016 г., за периодите от 01. 01. 2017 г. до 31. 08. 2017 г. Ревизионният акт е изменен и в частта на установените задължения за данък по чл. 48, ал.2 от ЗДДФЛ, главници и лихви, за 2013г., за 2015г. и за 2016 г. Потвърден е в частта на установените задължения за данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31. 12. 2016 г., ведно със съответните лихви. Размерът на задълженията след решението на директора на дирекция „ОДОП“, предвид заявеното от неговия процесуален представител в осз на 19. 02. 2025 г. е 14 460.30 лева главница и 9 289.67 лева лихви.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административното производство. Страните не са искали събирането и не са представили други доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, след изчерпване на задължителното административно обжалване, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма и спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Г. И. М., вписан в ЗВР, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 818/10. 05. 2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП – С. и от А. А. Н., ръководител на ревизията, вписана в ЗВР № Р-22002219006280-020-001 / 27.09.2019 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги. Всички поставени подписи са валидни към момента на поставянето им.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК, като съдържа всички задължителни реквизити.

По приложението на материалния закон:

По ЗДДС: През ревизирания период ЕТ „М. — В. С.“ е декларирала в дневниците за продажби облагаеми доставки - търговия с цигари, тютюневи изделия, алкохол, бира, шоколадови, захарни изделия и други. Посочените доставки са облагаеми по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС с данъчна ставка 20%, съгласно чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Основни клиенти на ЕТ „М. — В. С.“ са физически лица. В търговския обект продажбите са отчитани чрез издаване на фискален бон от ЕКАФП.

В хода на ревизията е установено, че ЕТ „М. — В. С.“ е включило в дневниците за продажби по ЗДДС издадени 10 фактури с получател "K2 Консулт" ЕООД. Констатирано е също, че ЕТ „М. — В. С.“ е включило в дневниците за продажби 7 фактури, издадени на „Кридо 2002" ЕООД.

Във връзка с декларираните доставки към „K2 Консулт" ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Кридо 2002" ЕООД с ЕИК[ЕИК] от страна на ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева" е изпратено запитване до жалбоподателя. Получен е отговор, в който ревизираното лице твърди, че не е имала отношения с посочените дружества и не е издавало цитираните фактури.

По отношение на доставки към „K2 Консулт" ООД е изпратено искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до „K2 Консулт" ЕООД относно издадени фактури от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева". Получен е отговор, в който дружеството декларира, че не разполага с получените фактури за периода 2013 - 2014 г. и представя копия на поисканите фактури с номера 151, 156 и 158.

По отношение на доставки към „Кридо 2002" ЕООД е изпратено искане за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица до „Кридо 2002" ЕООД относно издадени фактури от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева". Изпратеното искане се е върнало с обратна разписка с гриф „сменен адрес".

Органите по приходите са счели, че не са доказани по безспорен начин извършването на доставките към „K2 Консулт" ЕООД и „Кридо 2002" ЕООД от страна на ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева".

Независимо от това, на основание чл.85 от ЗДДС са приели, че данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл.112 от ЗДДС и начисленият и внесен данък по декларираните фактури за доставки към K2 Консулт" ЕООД и „Кридо 2002" ЕООД е дължим. Потвърдили са декларираните резултати по ЗДДС са съответните периоди от страна на жалбоподателя. Не е извършена корекция на декларирания ДДС.

Извършен е преглед в Софийска районна прокуратура на събрани материали по досъдебно производство №218/2018 год. по описа на ГДНП, пр.пр.8677/2018год. по описа на СГП за ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“, документирано с Протокол № 1768412 /06.07.2022 год.

Прегледани са фактури-10бр. с доставчик ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“, и получател „К2 Консулт“ ООД. Към всяка от фактурите е приложени касов бон от ЕКАФП на ЕТ „М. – В. С.“, с № на ФУ -ОУ306307 и № на ФП 36393707.

Посочените фактури са включени в Дневник продажби за съответния период. Дружеството, в качеството си на регистрирано лице е начислило ДДС при спазване изискванията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, като е посочило данъка на отделен ред в издадения данъчен документ/ фактури/, включило е размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка- декларацията по чл.125 за този период и е посочило фактурите в дневника за продажби за съответния данъчен период.

При тези данни обосновано и законосъобразно е прието, че на основание чл.85 от ЗДДС данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл.112 от ЗДДС и начисленият и внесен данък по декларираните фактури е дължим. Не е нарушен принципа на данъчен неутралитет, тъй като жалбоподателят не се е възползвал от възможността за коригира неправомерно начисления от него ДДС, с което не е преустановена възможността на получателите на фактурите да декларираат приспадане на ДДС и не е отстранен риска от данъчни загуби по смисъла на решение на СЕС по дело С-454/98. За тези периоди са потвърдени декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС, прието е, че данъкът е дължим по чл. 85 от ЗДДС.

Задължения по ЗДДС, главница и лихви са начислени допълнително във връзка с доставките от „Болкан Едвъртайзинг енд Дистрибушън“ ООД. За периода от м.01.2013 г. до 31.10.2017 г. ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ декларира в счетоводството си закупени стоки от „Болкан Едвъртайзинг енд Дистрибушън“ООД на стойност 98275.44 лв. /с данъчна основа 81896.14 лв. и ДДС 16379.30 лв.

В резултат на извършен анализ и съпоставка на покупките на задълженото лице, декларирани в дневниците за продажби на „Болкан Едвъртайзинг енд Дистрибушън“ ООД органите по приходите са установили, че ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ не е отразило в отчетните си регистри покупки на стоки по 295 фактури, издадени от „Болкан Едвъртайзинг енд Дистрибушън“ ООД.

От „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД са представени заверени копия на изброените фактури и касови бонове за извършено плащане към тях, кореспонденция на сметка 4119/Клиенти в лв/ със сметка 4532 /Начислен ДДС при продажбите/ за периода 30.05.2013г. – 28.12.2017г.

Дадени са пимени обяснения, че „дейността на „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД е търговия на едро и дребно с тютюневи изделия. Фактическото предаване на стоките се извършва след направен избор на определени артикули от клиента в търговския обект на фирма ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“, срещу което служителя на „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД издава фактура и касова бележка от касовия апарат, която заедно с фактурата връчва на клиента след приключване на продажбата. Прехвърляне собствеността на стоките става в обекта на фирма ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“, находящ се в [населено място], [улица] срещу издаване на фактура“.

Настоящата съдебна инстанция счита, че не се доказва реално предаване на стоките по тези фактури, издадени от „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД, които не са осчетоводени от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“. Няма основание да се счита, че конкретно тези фактурирани

стоки са получени от жалбоподателя. Незаконосъобразно е прието, че тези стоки са предмет на последващи облагаеми доставки, за което няма никакви доказателства. Неправилно е прието, че стоките са продадени с надценка от 5 % и за тези продажби, за които няма счетоводни данни или други доказателства да са се случили е начислен ДДС и приходи по ЗДДФЛ. В тази част ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Няма основание за определяне на данъчната основа за облагане по реда на чл. 122 от ДОПК по отношение на ДДС и облагане на приходи по ЗДДФЛ във връзка с неосчетоводените 295 фактури, издадени от „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД. Приходната администрация се основава на чл. 122, ал.1, т. 2 от ДОПК – данни за укрити приходи или доходи. Такива данни обаче няма, доколкото не се установяват неосчетоводени приходи от продажби. Без основание са начислени задължения по ЗДДС и по ЗДДФЛ, главница и лихви във връзка с 295 фактури, издадени от „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД, за които няма данни доставките по тях да са осъществени реално и стоките по тях изобщо да са предадени на ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“.

Основателно е възражението за изтекла абсолютна погасителна давност по отношение на установените задължения по ЗДДС за м. 08.2013г., м. 09. 2013 г., м. 02. 2014 г., м. 03. 2014 г., м. 04. 2014 г., м. 05. 2014 г., м. 06. 2014 г., м. 07. 2014 г., м. 08. 2014 г., м. 09. 2014 г., м. 10. 2014 г. и м. 11. 2014 г. Съгласно чл. 171, ал. 2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

По ЗДДФЛ: Във връзка с неосчетоводените от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ 295 фактури, издадени от „Болкан Едвъртайзинг Енд Дистрибушън“ ООД, по които няма доказателства реално да са извършени доставки, нито последващи облагаеми доставки с 5% надценка, по които да са получени приходи, незаконосъобразно органите по приходите са начислили задължения по ЗДДФЛ, главница и лихви на основание чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доход от дейност като ЕТ за 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. За 2014 г. установените задължения по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходи от дейността като ЕТ са отменени с решението на директора на дирекция „ОДОП“. По причина, че такива доходи не се доказват, следва да се отменят установените задължения, главница и лихви по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ за доходи от дейността като ЕТ за 2013 г., 2015 г. и 2016 г.

С ревизионния акт са установени и задължения за данък по чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01. 01. 2013 г. до 31. 12. 2016 г., ведно със съответните лихви. Настоящата инстанция счита, че ревизионният акт е незаконосъобразен и в тази му част и следва да бъде отменен.

Данъчната основа за облагане за всички периоди е определена по реда на чл.124 от ДОПК във връзка с чл. 122, ал.1 т. 2 от ДОПК – укрити приходи или доходи.

За 2013 г. е извършена съпоставка на приходите и разходите и е установено превишение на разходите в размер на 1756.32 лв. на годишна база. Прието е, че е налице недостиг на средства, направен е извод, че лицето е реализирало доходи от други източници по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ в размер на 1756.32 лв., които не са декларирани с подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Недостигът на средства е обложен и е начислен данък за внасяне в размер на 175,63 лв. главница и съответните лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че за 2013 г. не са налице основания за определяне на данъчната основа за облагане по чл. 48, ал.1 във вр. с чл. 17 от ЗДДФЛ по реда на чл. 124 от ДОПК във вр. с чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Не са доказани укрити приходи или доходи.

Разпоредбата на чл. 123 от ДОПК е неприложима, защото няма явно и съществено превишаване на размера на разходите над приходите. Следва установените данъчни задължения да бъдат отменени. Друго основание за отмяна на данъчните задължения по чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ във вр. с чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. с изтичане на абсолютната погасителна давност по чл. 171, ал.2 от ДОПК. Съгласно посочената разпоредба, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

За 2014 г. е извършена съпоставка на приходите и разходите и е установено превишение на разходите в размер на 6153.48 лв. на годишна база. Прието е, че е налице недостиг на средства, направен е извод, че лицето е реализирало доходи от други източници по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ в размер на 6153.48 лв., които не са декларирани с подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Недостигът на средства е обложен и е начислен данък за внасяне в размер на 615,35 лв. главница и съответните лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че за 2014 г. не са налице основания за определяне на данъчната основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ по реда на чл.124 от ДОПК във вр. с чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Не са доказани укрити приходи или доходи. Разпоредбата на чл. 123 от ДОПК е неприложима, защото няма явно и съществено превишаване на размера на разходите над приходите. Следва установените данъчни задължения да бъдат отменени.

За 2015 г. е извършена съпоставка на приходите и разходите и е установено превишение на разходите в размер на 3102.61 лв. на годишна база. Прието е, че е налице недостиг на средства, направен е извод, че лицето е реализирало доходи от други източници по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ в размер на 3102.61 лв., които не са декларирани с подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Недостигът на средства е обложен и е начислен данък за внасяне в размер на 310,26 лв. главница и съответните лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че за 2015 г. не са налице основания за определяне на данъчната основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ по реда на чл.124 от ДОПК във вр. с чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Не са доказани укрити приходи или доходи. Разпоредбата на чл. 123 от ДОПК е неприложима, защото няма явно и съществено превишаване на размера на разходите над приходите. Следва установените данъчни задължения да бъдат отменени.

За 2016г. е извършена съпоставка на приходите и разходите и е установено превишение на разходите в размер на 5084.15 лв.на годишна база. Прието е, че е налице недостиг на средства, направен е извод, че лицето е реализирало доходи от други източници по чл.35, т.6 от ЗДДФЛ в размер на 5084.15 лв., които не са декларирани с подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. Недостигът на средства е обложен и е начислен данък за внасяне в размер на 508,42 лв. главница и съответните лихви. Настоящата съдебна инстанция счита, че за 2016 г. не са налице основания за определяне на данъчната основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ по реда на чл.124 от ДОПК във вр. с чл. 122, ал.1, т.2 от ДОПК. Не са доказани укрити приходи или доходи. Разпоредбата на чл. 123 от ДОПК е неприложима, защото няма явно и съществено превишаване на размера на разходите над приходите. Следва установените данъчни задължения да бъдат отменени.

Предвид изложеното, следва Ревизионен акт № Р – 220022190006280 – 091 – 001/30. 08. 2022 г., издаден от Г. И. М., възложил ревизията и А. А. Н., ръководител на

ревизията да бъде отменен в обжалваната част, в която с него са начислени допълнителни задължения по ЗДДС за различни данъчни периоди от 2013 г. до 2017г. и по ЗДДФЛ за периоди от 2013г. до 2016 г. в размер общо на 14 460.30 лева главница и 9 289.67 лева лихви.

Не следва да се извършва корекция на декларираните от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ задължения по ЗДДС по фактури с номера 151/28. 04. 2015 г. с размер от 1450.00 лева, 156/29.10.2015 г. с размер от 2015.00 лева и 158/30.12.2015г. от 200.00 лева и съответните лихви, издадени от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева" на „K2 Консулт" ООД, както и ДДС по фактури с номера 149/20.03.2015 г. в размер на 1420.00 лева, 150/30. 03. 2015 г. в размер на 1270.00 лева и 157/30. 10. 2015 г. с размер на 2260.00 лева и съответните лихви, издадени от ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева" на „Кридо 2002" ЕООД, които са дължими на основание чл. 85 от ЗДДС и не са погасени по давност.

При този изход на правния спор е неоснователно искането за заплащане на разноски на ответника в размер на минимално юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло Ревизионен акт № Р – 220022190006280 – 091 – 001/30.08. 2022г., издаден от Г. И. М., възложил ревизията и А. А. Н., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден и изменен с Решение № 88/19. 01. 2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него са установени задължения на В. В. С. – М. с ЕТ „Мелиса – Виолета Станоева“ по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ, главница и лихви за доходи от дейност като ЕТ за 2013г., 2015 г. и 2016 г., задължения по чл. 48, ал.1 от ЗДДФЛ върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ, главница и лихви, за 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., както и допълнително начислени задължения по ЗДДС, главница и лихви за периодите, посочени в Решение № 88/19. 01. 2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП, общо в размер на 14 460.30 лева главница и 9 289.67 лева лихви.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: